

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkitkarsag@orfk.police.hu

2014 AUG 15.

Szám: 29000/105/3-12/2013. P.

Tárgy: Fellebbezés elbírálása
Hiv. szám: 19000/105/43-36/2012..P.
Ügyintéző: dr. Tóth Béla r. alezredes
Telefón: 443-5000/33-367
E-mail: tothbela@orfk.police.hu

H A T Á R O Z A T

1. alatti lakos) ügyfél képviseletében eljáró dr. Ivány Borbála () által a **Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének** (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) **19000-105/43-36/2012. P.** számú határozatával szemben benyújtott fellebbezést, az elsőfokú határozatot és az azt megelőző eljárást megvizsgáltam, amelynek alapján a határozatot

helybenhagyom.

A határozat a kézhezvétel napján jogerőre emelkedik, ellene a *közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény* (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel fellebbezésnek helye nincs, azonban annak felülvizsgálata a Ket. 109. § (1) bekezdés b) pontja szerint – a *polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény* (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése alapján a közlésétől számított harminc napon belül jogszabálysértésre hivatkozva – keresettel kérhető. A kereset elbírálása a Pp. 22. § (2) bekezdése, továbbá a 326. § (1) bekezdése alapján a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (8200 Veszprém, Pf.: 29.) hatáskörébe tartozik.

A Pp. 330. § (2) bekezdése szerint a keresetlevelet az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél, a Pp. 327. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálni kért határozatot hozó szerv ellen kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni.

Az *illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény* (a továbbiakban: Itv.) 43. § (3) bekezdése szerint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás illetéke 30 000 Ft, melyet az Itv. 62. § (1) bekezdésének h) pontja alapján, illetékfeljegyzési jog fennállása miatt előzetesen megfizetni nem kell, annak viseléséről az eljáró bíróság rendelkezik.

A Pp. 338. § (1) és (2) bekezdése alapján bírósági felülvizsgálat esetén az ügyfél keresetlevelében tárgyalás tartását kérheti.

A *Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény* (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (4) bekezdése alapján jelen eljárás tárgyi költségmentes. Eljárási költség nem merült fel, szakhatóság bevonásra nem került.

INDOKOLÁS

1. panaszt terjesztett elő az Ajkai Rendőrkapitányságon a Jobbik Magyarországért Mozgalom Párt országgyűlési képviselője által szervezett, és 2012. augusztus 05-én Devecserben megtartott demonstráción tanúsított rendőri passzivitás miatt.

A panasz szerint a vitatott rendezvény során több olyan cselekmény is megvalósult, amelyek külön-külön értékelve is – alapot adtak volna a rendőrség részére a demonstrációnak a *gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény* (a továbbiakban: Gytv.) alapján történő azonnali felosztatására, és

a jogsértő magatartást tanúsító résztvevőkkel szemben történő rendőri intézkedések foganatosítására, azonban ehelyett a rendőri erők teljes passzivitást mutattak mind a rendezvény során, mind azt követően.

Az ügyfél álláspontja szerint azért, hogy a rendőrség a rendezvényt nem oszlatta fel, a szabálysértések és a bűncselekmények elkövetőit nem igazoltatták, nem kezdeményeztek velük szemben eljárást, sérültek az élethez, testi épséghez és az emberi méltósághoz fűződő alapjogai.

Az ügyben az elsőfokú hatóság 2012. november 22-én kelt, 19005-105/43-18/2012. P. számú határozatával a panaszt, mint alaptalant elutasította, amely ellen a jogi képviselője törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését és további eljárási cselekmények elvégzését.

A fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárás során az elsőfokú végzést megsemmisítettem és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasítottam.

Az elsőfokú hatóság a megismételt eljárást lefolytatta és a 19000/105/43-30/2012. P. számú határozatával a panaszt, mint alaptalant ismételen elutasította. A megismételt eljárásban hozott határozat ellen a jogi képviselője fellebbezéssel élt, amelyben kérte, hogy a hatóság a panaszának adjon helyt. A határozat helyben hagyásra került. Az ügyfél bírósági képviseletét ellátó dr. Kádár András Kristóf ügyvéd felülvizsgálati kérelme alapján a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1. K.27220/2013/7. számú ítéletében az ügyfélegyenlőség elvének megsértése miatt döntésemet hatályon kívül helyezte, és új eljárás lefolytatására kötelezte az Országos Rendőr-főkapitányságot, amely alapján az elsőfokú eljárás ismételt lefolytatásáról döntöttem.

A megismételt eljárás során az elsőfokú hatóság a panaszt ismételen elutasította.

Az ügyfél képviselője az elsőfokú hatóság 19000/105/43-36/2012. P. számú határozatával szemben, törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte, hogy a hatóság a panaszának adjon helyt.

A másodfokú eljárás során bizonyítékként fogadtam el az alap- és megismételt eljárásban keletkezett okiratokat. A bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékeltem.

A fellebbezés – az alábbiak miatt – nem alapos.

1. Az ügyfél jogi képviselője nem ért egyet az elsőfokú hatóság azon álláspontjával, hogy az Rtv. 15 §-ában szereplő arányosság követelménye lehetővé teszi, hogy a Rendőrség eltekintsen a Gytv. 14. §-ában előírt oszlatás foganatosításától. Álláspontja szerint a Gytv. 14. § kógens módon fogalmazza meg az oszlatási kötelezettséget a rendőrség részére, az arányosság vizsgálatának adott helyzetben nem volt helye, így arra alappal a Rendőrség nem hivatkozhat.

A Gytv. 14. § (1) bekezdése szerint, „Ha a gyülekezési jog gyakorlása a 2. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközik, vagy a rendezvényen a résztvevők fegyveresen, illetőleg felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartanak, a rendőrség a rendezvényt feloszlatja.”

A fenti jogszabályi hivatkozás alapjául szolgál a Rendőrségnek az Rtv. 59. § (1) bekezdésében meghatározott tömegoszlatás és az ennek során alkalmazható kényszerítőeszközök alkalmazására. Azonban az Rtv. – a kényszerítő eszközök alkalmazásának követelményeinél – a 16. § (1) bekezdésében egyértelműen megfogalmazza, hogy „a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak.” Ezért nem hagyhatja figyelmen kívül a Rendőrség – a Gytv. 14. § (1) bekezdésében meghatározottak ellenére – az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság követelményét.

A Gytv. csak jogalapja a rendőri intézkedésnek, a végrehajtásának módját az Rtv. szabályozza, ezért a jogi képviselő ezen álláspontja megalapozatlan.

2. A bűncselekményekre és a szabálysértésekre vonatkozó intézkedési kötelezettség megsértésével kapcsolatban a jogi képviselő álláspontja szerint több okból nem helytállóak a határozat azon részei, hogy a biztosításban résztvevő rendőrök csapaterő tagjaként önállóan nem kezdhettek az elkövetéssel gyanúsítható személyek igazoltatásába, előállításába, illetőleg az intézkedések foganatosítása az arányosság követelményét sértette volna. Megítélése szerint az ügyfél alapjogai védelmének szempontjából a Rendőrség, mint szervezet nem a rendelkezésére álló jogi keretek között szervezte meg fellépését és eljárását, így nem biztosította a megfelelő védelmet és a támadók – későbbi felelősségre vonásához szükséges – azonosítását. Álláspontja szerint a dobálók előállítása „szintén kógensen előírt, eltérést nem tűrő kötelezettség”, hiszen ez az Rtv. 33. § (1) bekezdése szerint a rendőr kötelessége. Véleménye szerint a Rendőrség nem úgy szervezte meg a működését, hogy biztosítsa az alapvető jogok védelmét, így nem hivatkozhat arra, hogy olyan fellépési formát alkalmazott, amelyben az igazoltatás és az előállítás nem volt kivitelezhető. A jogi képviselő fellebbezésében észrevételezi, hogy a Rendőrség akkor sem hivatkozhatna az arányosság követelményére, ha a nem kötelezően előírt intézkedést mulasztotta volna el.

Az Rtv. 58. § (1) bekezdés g) pontja alapján a rendőrök csapaterőben alkalmazhatók a gyülekezési jogról szóló törvény hatálya alá tartozó vagy más jelentős rendezvény rendjének biztosítására. A rendőrség a rendelkezésére álló adatok alapján helyesen úgy ítélte meg, hogy a panaszban szereplő rendezvény biztosítására a jogszabály felhatalmazása alapján csapaterőt vesz igénybe. Ez mind az élet- és vagyonbiztonság megőrzése, mind rendőrszakmai szempontból szak- és szükségyszerű volt, tekintettel a rendezvényen résztvevők nagy számára. Az Rtv. 60. § (1) bekezdése alapján csapaterő alkalmazása során a rendőr a csapaterő parancsnokának utasítása szerint köteles eljárni. *A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendeletet* (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 51. § (1) bekezdése alapján „A csapaterő alkalmazása esetén a rendőrség a személyi állomány összevonása és kötelékbe szervezése, ennek egyszemélyi parancsnoki vezetés alá helyezése, továbbá sajátos taktikai szabályok alkalmazása útján biztosítja a feladat végrehajtását”. Ez nem azt jelenti, hogy a rendőrség olyan „fellépési formát” alkalmaz, amelyben „az igazoltatás és az előállítás nem kivitelezhető”, hanem azt, hogy a csapaterőben lévő rendőrök ezeket az intézkedéseket csak a csapaterő parancsnokának utasítására hajthatják végre.

A csapaterőbe beosztott rendőr az általa észlelt jogsértést jelenti a csapaterő parancsnokának, aki megteszi az ilyenkor szükséges intézkedéseket. Az eseménynapló adatai alapján megállapítható, hogy a rendezvény biztosításába beosztott rendőrök a vonatkozó jogi normáknak megfelelően jelentették az általuk észlelt jogsértést. Ebből a szempontból irreleváns az, hogy a rendbiztosi feladatot ellátó rendőrrel nem lehetett kapcsolatot teremteni, mivel az eseményekről a helyszínen tartózkodó rendőri állománytól a csapaterő parancsnoka tudomást szerzett. **A csapaterő parancsnoka azért nem adott utasítást a jogsértő cselekményeket elkövető személyek igazoltatására és előállítására, mivel az a rendőrség és a demonstrálók összecsapását eredményezte volna, amely nemcsak a rendezvény résztvevőit és a rendőri erőket, hanem a lakosságot is közvetlen veszélynek tette volna ki. A jogsértő cselekményeket elkövető személyek cselekménye valóban sértette az ügyfél alapjogait, azonban annak védelme nyilvánvalóan nagyobb hátránnyal járt volna, mint amennyi előnyt jelentett volna. A csapaterő parancsnoka az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott arányosság követelményének eleget téve helyesen járt el, amikor nem adott utasítást a jogsértő cselekmények elkövetőinek igazoltatására és előállítására.**

Nem megalapozott a jogi képviselő azon álláspontja, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdése alapján a rendőröknek a kódobálók előállítása kógensen előírt, eltérést nem tűrő kötelezettsége. Ezt a szabályt felülírja mind az Rtv. 60. § (1) bekezdése, amely szerint a csapaterőben tevékenykedő rendőr csak a parancsnok utasítása alapján kezdeményezhet intézkedést, illetőleg az Rtv. 15. § (1) bekezdése által meghatározott arányosság követelménye.

3. A jogi képviselő az alapjogok biztosának jelentésében szereplőkkel egyetértőleg úgy ítéli meg, hogy a rendőrség nyilvánvalóan nem tett eleget az Rtv. 1. § (2) bekezdésének 1. pontjában

meghatározott általános bűnügyi nyomozói jogkör gyakorlására, bűncselekmények megelőzésével, megakadályozásával és felderítésével kapcsolatos feladatának.

A fenti kérdés jelen eljárásban történő vizsgálatával kapcsolatban az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltak alapján hatásköröm hiányát állapítottam meg.

A fentiek alapján megállapítottam, hogy **az elsőfokú hatóság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta**, valamennyi, az ügy elbírálásához szükséges **bizonyítékot beszerezte**. Azokat egyenként, kellő körültekintéssel **megvizsgálta**. Az elsőfokú hatóság a bizonyítási eljárást helyesen, a bizonyítékok körültekintő, alapos mérlegelésével folytatta le, a tényállást teljesen felderítette, mely irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az első fokon hozott határozat jogszerű, mind ténybeli, mind jogi szempontból megalapozott, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatáskörömet és illetékességemet az Rtv. 93/B. § (3) bekezdése határozza meg.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Ket. 72. §, 100. § (1) bekezdés a) pontja, 104. § (1) bekezdése, 109. § (1) bekezdés b) pontja;
- az Rtv. 15. § (1) bekezdése, 16. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdése, 58. § (1) bekezdés g) pontja, 59. § (1) bekezdése, 60. § (1) bekezdése, 92. § (4) bekezdése, 93/B. § (1) és (3) bekezdései;
- a Gytv. 14. § (1) bekezdése;
- a Pp. 22. § (2) bekezdése, 326. § (1) bekezdése, 327. § (2) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 338. § (1) és (2) bekezdése;
- az Itv. 43. § (3) bekezdése, 59. § (1) bekezdése és a 62. § (1) bekezdése;
- a Szolgálati Szabályzat 51. § (1) bekezdése.

Budapest, 2014. augusztus „5” „

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány
nevében és megbízásából

Dr. Halmosi Zsolt r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány-helyettes
rendészeti főigazgató

Készült: 4 példányban

1 példány 4 lap

- Kapják:
1. pld: az első fokon eljáró hatóság útján az ügyfél
 2. pld: az első fokon eljáró hatóság útján az ügyfél jogi képviselője
 3. pld: Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
 4. pld: Irattár